

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Placata Hygea

Boch, Ernst Friedrich

[Durlach], 1714

[urn:nbn:de:bsz:31-2406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-2406)

40

PLACATA HYGEA,
Quam
In tristissimis Exequiis
VIRI
Illustris atque Excellentissimi,
DOMINI
ERNESTI FRIDE-
RICI BOCHII,

Serenissimi Principis Bada-Durlacensis Consili-
arii Intimi & Aulæ, Rerumque Ecclesiasticarum Ad-
ministratorem Curasque Illustris Gymnasi

DIRIGENTIS,

Anno M DCC XIV. die 14. Martii
placida morte defuncti,

Inter lacrimas atque suspiria

Universæ Familiæ Bochianæ,

Omniumque Clientium & Amicorum, Piorumque desideria,
publicè venerabatur,

simulque

Illustris Viri

meritis inferias, atque ultima officia
præstabat

Illustre Gymnasium Durlacense.

Typis & Literis Theodori Heshtii, Typogr. Aulici.

Sp. Dr. Hohen
(1714) ...
... defuncti dora suprema Viri:
Hac ego cum voto dindura mltu salubris:
... presor, carpe misha bami.
Sp. Dr. V.
Sp. Dr. Hohen

Quisquis ades, faveas! BOCHIO pro sospite nuper
 Vovimus ad famæ carmina danda Tholum:
 Vota fidem poscunt. Placata munus Hygea,
 Carmina pro BOCHIO sospite vota damus.
 Sospes enim vere est, ruptaque impune catena
 Vis rapidæ supra sidera mentis iit:
 Sub pedibusque videt cœlos, atque aurea Solis
 Atria, falcatae quadrupedesque deæ.
 Non illum Boreæ tangunt inimica, vel Austri
 Flabra, vel hiberni cornua dira capri:
 Non metuit, si quæ peccat nimbosus Orion,
 Aut oculus Tauri, Plëiadumque minæ.
 Quid? cum Solis equi, flagransque canicula sævit?
 Terraque deformi mœret hiulca siti?
 Humidus aut madidas evertit Aquarius urnas?
 Et geminus cauda Piscis utraque ferit?
 Ille sui securus, & intimus ætheris hospes,
 Otia, cœlicolis cognita, lætus agit.
 Macte, BOCHI, sorte esto TUA; quam voce petebas,
 Quæ frustra cunctis sollicitata piis:
 Jam TIBI parta quies: jam pax sincera, nec ullo
 Mixta dolo, aut dubio plena dolore, viget.
 Nos agit & versat dubii violentia fati,
 Nunc spes, nunc agitat pectora nostra metus:
 Aut alios petimus tumidi, petimurque vicissim,
 Parsque palam miscet, pars sua bella dolis.
 Et, quanquam plenis Pacem vicinia buccis
 Intonet, & positis arma relicta minis:
 Pax tamen infida est; præfagaque pectora Martis
 Attonita expectant aure timentque nefas.
 Hinc etenim (vates utinam sim falsus!) ab Euro
 Quas parat, o superi! barbara Luna minas?
 Diraque nescio quæ Christi pia signa secutis
 Molitur, tacita proelia fraude movens.
 Illinc sæva ciet truculentos Sequana fluctus,
 Quæque palam posuit, clam tamen arma tenet.
 Ergo erit, ut rursus paribus concurrere telis
 Christicolas videat mœsta Getasque dies?
 Ergo erit, ut lacrimans audita clade suorum
 Decolor in mediis moereat Ister aquis?
 Ipsaque terribili miseranda Polonia luctu
 Rursus eat, fœdis dilaceranda modis?

Quis

Quis scit, an hæc patriæ non tangat viscera pestis ?
 Turcicaque in nostris signa locentur agris ?
 Perque Silesiacos saltus, & Saxonis oras
 Passim Lunares exiliatis equi ?
 Atque ita, dum passim miscet, dum classica longe
 Hostis ab Hesperio favior orbe canit,
 Injiciant Oriens una, septemque triones
 Armigero magni vimque manumque Jovis ?
 Quicquid id est, timeo. Sunt quædam oracula, & olim
 Hæc fore fatidico rettulit ore Mycon.
 Tu Deus, & mitis jubeas Rhamnusia nobis
 In mare nimbosos irrita ferre notos!
 Vos quoque, qui positis, reges, hastilia bellis
 Armaque donastis sanguinolenta lari :
 Ne nimium pactis confidite ! litora Rheni
 Testor, & in cineres oppida versa suos.
 Non ita Carpathiæ variant Aquilonibus undæ,
 Aut pila, quam celeri verberat arte puer :
 Quam facile & pronum est, causas reperisse doloris,
 Et bene firmatam conscelerare fidem.
 Ut levis in summo gyratur bractea tecto,
 Cum tepidi spirat mobilis aura noti :
 Ut movet instabiles, Zephyro sua bella ciente,
 Populus in montis vertice fixa, comas :
 Sic rotat & vertit nostri concordia secli,
 Nec firma perstant fœdera sede diu.
 Hæc facies, hæc est factæ modo pacis imago,
 Ut facili plaga terga det icta fugæ.
 Quæ Tu DIVE BOCHI, quum cauta mente videres
 Et celeri mundum quam pede fata premant ;
 Sæpe cohorrebas ; venturaque sæpe monebas ;
 Sæpe etiam ajebas utile, posse mori ;
 Urgebasque TUIS cessantia fata querelis,
 Sæpe TIBI felix ultima dicta dies.
 Quin etiam superos omnes, superumque parentem
 Te canit assidua fama rogasse prece :
 Ut Lachesis miseræ breviaret stamina vitæ,
 Ut lethi pateant ostia clausa TUI.
 Ecce TUI voti jam terminus in stat ab alto,
 Instat & optatæ meta propinqua necis.
 Jam jam, quam cupida, quam tota mente petisti,
 Imminet extremi temporis hora TIBI

Jam

